

nære Straffe og om Sikringsmidler, der ikke maa gaa udover de i §§ 47 og 48 i Borgerlig Straffelov givne Rammer, bortset fra, at det i Reglementer for Arbejdskolonier, Arbejdsanstalter og Tvangsarbejdsanstalter kan bestemmes; at grove Ordensforseelser, derunder Flugt fra paagældende Anstalter eller Bortgang uden Tilladelse, med Samtykke af den Myndighed, der har indlagt vedkommende, kan straffes med Hensættelse til Tvangsarbejde i indtil 3 Maaneder. Reglementerne indsendes til Godkendelse af Socialministeren, og et efter Ministerens Skøn passende Uddrag af Reglementet ophænges i vedkommende Hjem eller Anstalt paa en saadan Maade, at Beboerne let kan gøre sig bekendt med Indholdet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelserne er underkastet Amtmandens *Tilsyn* med, hvorledes den praktiske Ordning af Forsørgelsen i Henhold til denne Lov er gennemført. Paa Landet kan dertil benyttes Bistand af Amtsraadets valgte Medlemmer. Amtmanden skal mindst 1 Gang aarlig tilse hver af de omhandlede indenfor Amtet beliggende Anstalter og Hjem.

Stk. 4. Amtmændene er indenfor deres Omraade berettiget til og i givet Tilfælde forpligtet til at gribe ind, naar de kommer til Kundskab om Forhold, der er i Strid med Lovens Regler eller med de Forudsætninger, paa hvilke disse bygger. Det er herunder de nævnte Myndigheders Pligt at træffe de fornødne Foranstaltninger overfor en Kommune, der enten ikke forsørger en trængende paa forsvarlig Maade, eller som ikke udviser en forsvarlig Økonomi med Hensyn til Udgifter til den offentlige Forsorg.

§ 44.

Stk. 1. Enhver, der søger eller kræver Hjælp i Henhold til denne Lov, maa finde sig i de Undersøgelser, Forklaringer m. v., der er nødvendige for at konstatere, om de af Loven udkrævede Forudsætninger for Hjælpens Tilstaaelse eller Refusion eller om de af det sociale Udvalg lovlig fastsatte Betingelser for Tilstaaelse af Hjælpen er til Stede. Kan de i disse forskellige Henseender fornødne Oplysninger ikke tilvejebringes sikkert paa anden Maade, kan de søges tilvejebragt gennem Politiet eller om fornødent under et Forhør ved Undersøgelseret; de herigennem tilvejebragte Oplysningers Beviskraft vil i øvrigt afhænge af Sagens nærmere Beskaffenhed i det enkelte Tilfælde under særligt Hensyn til den afhørtes Troværdighed, nøjere Kendskab til eller Erindring om det omspurgte Forhold, hans Interesse i Sagen o. s. v.

Stk. 2. Enhver, der modtager Hjælp i Henhold til denne Lov, maa finde sig i det Tilsyn og den Kontrol, der udkræves for at konstatere, om Lovens Formaal med den enkelte Hjælp maa anses for opnaaet.

Stk. 3. Med Hensyn til Sager, der henhører under Afsnit II., gælder de særlige Regler i §§ 92 og 93.

§ 45.

Stk. 1. Ingen offentlig understøttet kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor sin Opholdskommunes Grænser, hvor denne Lov hjemler eller forudsætter, at dette kan ske, eller hvor den til Formaalet svarende Forsorg i modsat Fald ikke eller kun ved væsentlig forøgede Udgifter vilde kunne finde Sted.

Stk. 2. Vægrer en trængende sig ved at modtage Hjælpen i den Form eller paa det Sted, det sociale Udvalg i Henhold til denne Lov bestemmer, kan han vel indanke Afgørelsen i Overensstemmelse med Reglerne i § 50, men han maa indtil videre rette sig efter det sociale Udvalgs Bestemmelser, og vil han ikke dette, kan han afvises, eller, hvis han allerede modtager Hjælp, henvises til at modtage denne som Kommunehjælp efter Udvalgets Skøn, jfr. § 30.

Stk. 3. Hvis Udvalget i Henhold til det i Stk. 2 anførte er berettiget til at lade paa-gældende indlægge i en Forsørgelsesanstalt, kan om fornødent Politiets Bistand til hans